

Nr.123/16.04.2014

SCRISOARE DESCHIS

CERERE DE INFORMAȚII DE INTERES PUBLIC

Onestitatea unei declarații este o condiție obligatorie pentru a primi respectul social, dar mai ales pe ce al breslei din care facem parte. Încercăm zilele acestea suficiente deziluzii, de la unele de „percepții”, superficiale, aruncate peste tot, la altele de substanță care vin să ne definească și să ne justifice existența și rostul.

Promovările, concursurile și toate celelalte examene pe care aproape continuu le derulează sistemul judiciar, controversate și cu mult iz de scandal risc să devină o constantă, o regulă de la care nu mai reușim să ne abatem deloc. Citim lista candidaților aspiranți către instanța supremă și, identificăm nume respectabile ori care promisiuni devin memorabile prin carierele pe care și le-au construit cu mult atenție, cu mult devotament.

Am privit spre fiecare, însă unul dintre ele cred că necesită intervenția unor clarificări: doamna Savonea Lia, actualul președinte al Curții de apel București, candidat, alături de colegii judecătorești din cadrul Curții de apel București, dar și de alții judecătorești de la celelalte Curți de apel din țară, la concursul de promovare pentru ocuparea demnității de judecător în cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Se pot spune multe cuvinte de laudă, dar peste toate acestea apar curiozități, iar pentru că nicio umbră de îndoială din partea prezenților ori viitorilor doritori ai celui mai înalt scaun în cariera unui judecător, lăsând la o parte pe cele ivite din funcții de conducere, vremelnice ca și timpul, să nu umbrească ascensiunea acestei distinse doamne,

Asociația Magistratilor din România o întreabă deschis, fără nicio altă formalitate, a cum obișnuieți să procedeze de fiecare dată: câte dosare penale, ce presupun prezența la administrare probatoriilor, deliberări și pronunțări, apoi redactarea hotărârii judecătorești, a soluționat Domnia Sa în anul 2013?

Nedumerirea noastră rezultă din lecturarea Raportului de Bilan al Curții de apel București pe anul 2013, document de interes public și suficient de voluminos pentru a atrage atenția oricui practicant al dreptului, interesat de activitatea celei mai mari curți de apel.

Dincolo de orice, atrag atenția Anexele acestui bilanș care, în date statistice, arată un volum de muncă impresionant al Curții de apel București și al instanțelor arondate, volum impresionant ce pare a se reflecta și în activitatea președintelui Curții însuși.

Cu nu mai puțin de 367 de hotărâri judecătorești redactate și, de-a dreptul impresionant, nu mai puțin de 174 de ședințe la care se atestă că ar fi participat doamna președinte în cadrul celor două secții penale ale Curții de apel București, dna președinte pare să fi participant la mai multe ședințe de judecată decât orice judecător al Curții de apel București în anul 2013, iar prin numărul de hotărâri judecătorești - e adevărat că nu aflăm din datele statistice câte dintre acestea au fost sentințe sau decizii și câte încheieri - surclasează orice judecător care a pronunțat și redactat hotărâri în materie penală în cadrul Curții.

O astfel de activitate, dacă e să privim doar cifrele, impresionează și arată o mare și constantă preocupare pentru activitatea de judecată efectivă din partea unui conducător al unei instanțe de prestigiu, însă, la o privire de ansamblu asupra datelor din cuprinsul Anexelor, se remarcă o „ciudăenie”, o necorelare, care aș putea probabil verifica și care naște o întrebare firească: cine oare a soluționat nu mai puțin de 318 cereri de acordare a mandatului pe interceptări, de vreme ce soluționate nu figurează decât 33 de astfel de cereri, însumate în dreptul a doi dintre cei trei vicepreședinți ai Curții de apel București, la care aceste cereri apar evidențiate distinct, dar, în egală măsură, dintr-un subsol al acelorași anexe aflăm că, de-a lungul anului 2013, Curtea de apel

București a fost sesizat cu nu mai puțin de 351 asemenea solicitări pe care, dacă nu figurează soluționate de către cei doi vicepreședinți, rezultă, pe calea unui raționament logic simplu, că le-a avut de soluționat președintele Curții de apel București.

Fără îndoială că și astfel de cereri presupun efort de lectură și, în măsura în care nu este adoptată practica, din punct de vedere destul de larg răspândită a „motivării - model” realizată prin metoda *copy - paste* de către grefierul bun la toate, efort de motivare, însă nu pot fi echivalate, ca volum efectiv de activitate, studiu, administrare probatorie, cu dosarele în care se dispune măsurii preventive sau se pronunță condamnări ori, după caz, achitări sau se verifică legalitatea hotărârilor judecătorești care au fost contestate.

Este fără îndoială motivul pentru care, dând dovadă de maximă transparență, dar și de eleganță și de respect pentru ceilalți colegi judecătorești, președintele Tribunalului București, dna judecătoreasă Laura Andrei, vicepreședintele și președintele Secției penale din cadrul aceleiași instanțe, precum și cei doi dintre cei trei vicepreședinți ai Curții de apel București care au avut de soluționat astfel de cereri, și le-au contabilizat distinct, tocmai pentru a nu crea false „citiri” ale datelor statistice sau aparențe pentru care nu subzistă realități.

În acest context, ne întrebăm, Dnă Președinte, Domnia Voastră chiar nu ați avut de soluționat nicio astfel de cerere (pentru că în Raportul de bilanț nu apar) sau le-ați metamorfozat în dosare șiedințe obișnuite, astfel încât să apară, la sfârșitul de an, cu mai multe hotărâri judecătorești și mai multe edințe de judecată decât orice alt coleg judecătoreș din materie penală, dacă se observă că cei care au adunat „furnicețe” cele mai multe edințe la secția I Penal, respectiv dna judecătoreasă Nedelcu Antoaneta - cu 57 astfel de edințe și dna judecătoreasă Costiniu Viorica cu 87 de edințe la Secția a II-a, de abia ajung la jumătatea distanței „voinicăști” pe care v-ați contabilizat-o în ceea ce privește numărul edințelor de judecată la care ați fi participat - nu mai puțin de 174.

Iar dacă ați metamorfozat, spre deosebire de toți ceilalți colegi ai Domniei Voastre cu funcții de conducere și care, prin natura atribuțiilor administrative, intră mai rar în edințele de judecată,

aspect cunoscut și acceptat (nu de către toți judecătorii, e adevărat) în sistem, cererile având ca obiect interceptări, de ce ați procedat în această manieră?

Nu contestăm efortul depus în soluționarea unor astfel de cereri, mai ales, timpul petrecut în sfârșind astfel de cereri, însă socotim că acest efort trebuie reliefat ca atare, nu ascuns în spatele unor cifre care spun, pentru cine vrea să își adoarmă vigilența, o cu totul altă poveste!

Ne întrebăm dacă această metamorfoză a datelor statistice ce face din larvă fluture, din pitic gigant, din Lăstun Mercedes, are vreo legătură, fie ea și una de conjunctură, cu participarea Domniei Voastre la amintitul concurs, caz în care ni se pare că ați procedat profund incorect contabilizându-vă nu mai puțin de 367 hotărâri judecătorești, omițând să declarați vreo 318 încheieri pe interceptări, astfel încât realele dumneavoastră 49 de hotărâri judecătorești pe care le-ați redactat în cursul anului 2013 să nu fie surclasate, la nivel de volum de activitate, în Raportul de candidatură pe care vi l-a întocmit Inspectoria Judiciară pentru menționatul concurs sau în ochii opiniei publice de către ceilalți contracandidați direcți, aspect cu atât mai surprinzător cu cât aveți colegi din interiorul Curții de apel București, **a căror activitate și efort real îl cunoașteți nemijlocit**, alături de care concurați și care apar drept „pitici” în activitate cu „doar” 193 de hotărâri judecătorești redactate (dnul. judecător Podar Adrian), 177 de hotărâri judecătorești redactate (dna. judecător Alexandrescu Anca), 166 hotărâri judecătorești redactate (dna. judecător Ciolcă Iuliana) și 162 hotărâri judecătorești redactate (dna. judecător Ciobanu Corina).

Similar, în aceeași grupă a „odihniților” ar trebui să îi înscriem pe toți judecătorii menționați, colegii dumneavoastră, Doamnă Președinte, care nu au participat decât în 40, 46, 52, respectiv 35 edințe de judecată, adică nici până la „genunchiul broaștei”, comparativ cu impresionanta cifră trecută în dreptul Domniei Voastre - 174 de edințe de judecată.

Considerăm că aveți datoria morală, dar în egal măsură și o îndatorire cu caracter public, de vreme ce activitatea reală a unui judecător reprezintă o chestiune de interes public, și în măsura în care aceste aspecte, comunicând opiniei publice în date concrete și, mai ales, detaliate pe categorii de cereri și stadii procesuale (propuneri pentru dispunerea de măsurii arestării, alte fonduri, apeluri, recursuri) la câte oedințe de judecată, ce presupun deplasarea într-o sală de judecată, să participe și câte astfel de oedințe să se desfășoare.

Sperând că prezenta solicitare publică nu vă va conduce către formularea unei noi cereri de apariție a reputației, așteptând un răspuns clarificator întrebărilor mai sus expuse, întrebări care au rezultat strict din citirea datelor statistice din Raportul de bilanș, nu putem decât să vă urăm, Doamnă Președinte, urare pe deplin valabilă tuturor candidaților la concursul pentru ocuparea unui loc în rândul judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție, mult succes în ceea ce vă propuneți și sperăm că veți realiza.

Președintele Asociației Magistratilor din România
Judecător Gabriela BALTAG

